

РЕШЕНИЕ

№ 18845

гр. София, 16.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 153 СЪСТАВ, в публично заседание на седемнадесети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: НИКОЛАЙ Н. ЧАКЪРОВ

при участието на секретаря НЕЛИ М. ШАРКОВА
като разгледа докладваното от НИКОЛАЙ Н. ЧАКЪРОВ Гражданско дело № 20221110163210 по описа за 2022 година

Предявен е иск с правно основание чл. 422 ГПК вр. чл. 92, ал. 1 ЗЗД за признаване за установено, че ответникът дължи на ищеца сумата 425 лв., представляваща неустойка по договор за предоставяне на обучение и участие в риалити шоу от 23.01.2021 г., за което вземане е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по ч. гр. д. № 10 906/2022 г. по описа на 153 състав. Претендира се и законната лихва от датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение – 01.03.2022 г., както и разноски.

Ищецът твърди, че на 23.01.2021 г. между страните е сключен договор за предоставянето на обучение и участие в риалити шоу, по силата на който ищецът, като агенция, се е задължил да предостави за трето ползващо се лице (дъщерята на ответницата), наречено п., обучение в 5 модула срещу заплащане на възнаграждение в размер на 1 020 лв., разсрочено на 12 месечни вноски, всяка от по 85 лв. Твърди се, че съобразно клаузите на договора п.ът е следвало да посещава курса на обучение редовно, съгласно утвърден график, като присъства на минимум 80 % от всички занятия, което не било сторено. Пзовава се на клаузата на чл. 7, т. 3 от договора, съгласно която същият може да бъде прекратен едностранно от агенцията при системно нарушаване на правилата от п.а, вкл. и неплащане на дължимо възнаграждение, в който

случай съгласно чл. 8.1. от договора се дължи неустойка в размер на незаплатените вноски от стойността на обучението. Твърди, че отправил изявление за разваляне на договора на 30.07.2021 г. до електронния адрес на ответницата, ведно с покана за доброволно плащане на сумата 680 лв. – начислена неустойка, поради това, че към 30.07.2021 г. било забавено плащането на две вноски от дължимото възнаграждение, както и наличието на системно нарушение на договорните задължения, изразяващо се в непосещаване на повече от 20 % от всички проведени занятия. Сочил, че след разваляне на договора получил частично плащане в размер на 255 лв., поради което останала дължима неустойка в размер на 425 лв. Претендира разноски.

Ответникът е подал в срок отговор на исковата молба, с който оспорва предявения иск. Оспорва договора за предоставянето на обучение и участие в риалити шоу като нищожен, като твърди, че същият противоречи на императивната норма на чл. 76 ЗАПСП. Оспорва неустоечната клауза като уговорена извън присъщите ѝ функции и противоречаща на добрите нрави. Оспорва клаузата за неустойка като неравноправна, тъй като не била уговорена индивидуално. Оспорва ищецът да е изпълнил договорните си задължения и да е провел уговореното обучение. В условията на евентуалност и на основание чл. 92, ал. 2 ЗЗД прави възражение за намаляване размера на уговорената неустойка.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства и доводите на страните, намира следното от фактическа страна:

По делото е представен и приет договор за предоставяне на обучение и участие в риалити шоу от 23.01.2021 г.

Договорът е сключен между „Д.“ ЕООД /агенция/ и М. Г. И., действаща в качеството на законен представител/родител на г. И. И. /п./.

С договора агенцията се е задължила да представи на п.а обучение в пет модула, свързани с креативно мислене, импровизация, ритмика и вокал, пластика и актьорско майсторство за кино, във връзка с участието на п.а в риалити формат „И.“. Срещу това п.ът е поел задължение да участва във всички мероприятия и предварителни подготовки, осигурени от агенцията, както и да заплати възнаграждение по договора в размер на 1 020 лв., платими еднократно или на 12 броя равни месечни вноски по 85 лв. всяка, първата платима в срок от седем дни от подписване на договора, а следващите на

уговорени в договора дати.

Договорът се прекратява със завършването на курса, по взаимно съгласие, едностранно от агенцията при системни нарушения от п.а с уведомление по електронна поща, едностранно от п.а с писмено предизвестие или при настъпване на обективна невъзможност за изпълнението му.

В чл. 8.1 от договора е уговорена неустойка, която п.ът дължи на агенцията при прекратяване на договора при системни нарушения от негова страна или неплащане в срок на дължимите вноски, която се формира от сбора на незаплатените вноски за обучението.

По делото е представено и прието писмено и уведомление от 30.07.2021 г. за прекратяване на договора от 23.01.2021 г. от „Д.“ ЕООД, изпратено чрез куриер и по електронна поща на М. Г. И., като законен представител на г. И. И., поради системно нарушение на правилата от страна на п.а г. И. И.. В уведомлението се съдържа и покана за доброволно плащане на остатъка от цената по договора под формата на неустойка в общ размер на 680 лв.

Страните не спорят, че на 05.08.2021 г. са заплатени 255 лв. по договора, с оглед на което ищецът претендира сумата 425 лв.

При тези данни съдът намира от правна страна следното:

По иска с правно основание чл. 92, ал. 1 ЗЗД ищецът носи тежестта да докаже възникването на договорни отношения с ответника, наличие на валидна уговорка за неустойка с посоченото съдържание и размер и настъпването на предпоставките, пораждащи изискуемост на вземането за неустойка в претендирания размер.

В случая не се установява ответникът М. И. да е страна по процесния договор. Същата го е подписала в качеството на законен представител на детето г. И., като в договора изрично е посочено, че тя подписва от името и за сметка на кандидата /п.а/ с цел поемане на задължения от негова страна. Съгласно чл. 21, ал. 1 ЗЗД договорът поражда действия между страните, а спрямо трети лица - само в предвидените в закона случаи. Всички права и задължения, уговорени в договора, касаят агенцията и п.а, каквото качество ответникът М. И. не притежава по смисъла на разпоредбите от процесния договор, с оглед на което тя не е пасивно материално легитимирана да отговаря за неизпълнението му, включително и за акцесорното задължение за

неустойки. В случая не е налице и договор в полза на трето лице, както неправилно счита ищецът. Законът допуска да се договаря в полза на трето лице, без обаче това лице да поема задължения. То не е "уговарящ" по смисъла на чл. 22, ал. 1 ЗЗД и "к." по смисъла на чл. 87 ЗЗД, а е само бенефициер по този договор, които предпоставки в случая очевидно не са налице. Ето защо искът следва да се отхвърли изцяло.

Право на разноси възниква за ответника, но такива не се претендират от негова страна.

Мотивиран от горното, Софийски районен съд, 153 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявения от „ Д., ЕИК . срещу М. Г. И., ЕГН ***** иск с правно основание чл. 422, ал. 1 ГПК вр. чл. 92, ал. 1 ЗЗД за признаване за установено, че ответникът дължи на ищеца сумата 425 лв., представляваща неустойка по договор за предоставяне на обучение и участие в риалити шоу от 23.01.2021 г., за което вземане е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по ч.гр.д. № 10 906/2022 г. по описа на 153 състав.

Решението може да се обжалва с въззивна жалба пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____